

3. ΠΟΙΟΙ ΑΝΤΙΛΑΪΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΠΡΟΩΘΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2005

ΠΟΙΟΙ ΑΝΤΙΛΑΪΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΠΡΟΩΘΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2005; ΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ Ε.Ε.;

*του Δημήτρη Αγκαβανάκη **

Η χρονιά που πέρασε σημαδεύτηκε από μια σειρά αντεργατικά νομοθετήματα που υλοποιούν γενικότερες αντιλαϊκές στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου, όπως οριοθετήθηκαν στη **συνθήκη του Μάαστριχτ** και στις άλλες συνθήκες και αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη χώρα μας αυτές οι κατευθύνσεις προωθήθηκαν και προωθούνται και από την προηγούμενη αλλά και από την τωρινή κυβέρνηση με:

- **Το νόμο 2385/05 για τη «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας,** που καταργεί το εργασιακό 8ωρο, επεκτείνει την εργασία μέχρι και 10 ώρες ημερησίως, μειώνει την αμοιβή της υπερωρίας κατά 50% και δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να απασχολεί τους εργαζόμενους συγκεκριμένες ώρες της ημέρας με κριτήριο το κέρδος του. Έτσι ο εργαζόμενος δεν θα ορίζει τον εαυτό του.

- **Το νόμο για τις πρώην ΔΕΚΟ που καταργεί τη μονιμότητα** στους εργαζόμενους σ' αυτές. Προηγήθηκε η κατάργηση της μονιμότητας για τους νέους εργαζόμενους στον ΟΤΕ με τη σύμφωνη γνώμη των ηγεσιών των παρατάξεων ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚ.

- **Το νόμο για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα** που δίνει τη δυνατότητα στους ιδιώτες να κατασκευάζουν υποδομές στα νοσοκομεία, στην παιδεία και σε άλλους δημόσιους τομείς και να τις εκμεταλλεύονται επί σειρά ετών με ότι αυτό συνεπάγεται οικονομικά και κοινωνικά για τους χρήστες αυτών των τομέων, για το λαό που πληρώνει για τα πάντα.

- **Την απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων** και την απειλή για την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

Αλλά και μια σειρά κοινοτικές οδηγίες της Ε.Ε. σηματοδοτούν ακόμα χειρότερες μέρες για τους εργαζόμενους:

- **Η οδηγία του κοινοτικού επιτρόπου Sercas για ενεργό (πληρωνόμενο) και ανενεργό (μη πληρωνόμενο) χρόνο εργασίας,** ανοίγει το δρόμο για νομοθετικές ρυθμίσεις που θα αφαιρούν από το μισθό εργασίας τις ώρες αναμονής, διαλείμματος, διακοπών και θα μισθοδοτούν μόνο τις συγκεκριμένες ώρες που θα παράγεται ένα έργο και όσον αφορά στους πυροσβέστες αυτό σημαίνει ότι θα τους δίνεται αμοιβή μόνο για τις ώρες που θα αντιμετωπίζουν ένα συγκεκριμένο συμβάν.

Αυτή την οδηγία της ευρωβουλής την ψήφισαν

οι ευρωβουλευτές της ΝΔ του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ

· **Η οδηγία της κοινοτικής επιτροπής Croes για κατάργηση του ενιαίου χαρακτήρα της θερινής άδειας** και για κατανομή και διάχυσή της σε όλους τους μήνες του έτους, ανοίγει το δρόμο για την συνολική κατάργηση ακόμη και αυτού του δικαιώματος της άδειας.

· **Η οδηγία του κοινοτικού επιτρόπου bolgestain δίνει το δικαίωμα στους εργοδότες να δηλώνουν ως έδρα των επιχειρήσεων τους μια οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης** (και αργότερα ίσως μια οποιαδήποτε χώρα του κόσμου) και έτσι σ' αυτήν την επιχείρηση που μπορεί να στεγάζεται σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας μας θα ισχύει το εργασιακό και ασφαλιστικό καθεστώς της χώρας όπου έχει δηλωθεί η έδρα της επιχείρησης, δηλ. καθεστώς Βουλγαρίας, Λετονίας ή οποιας άλλης χώρας στην οποία θα δηλώνεται η έδρα της επιχείρησης!!! Παρά τις τροποποιήσεις που έγιναν για τον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων, η Οδηγία (που ψηφίστηκε από σοσιαλιστές και χριστιανοδημοκράτες), διατηρεί στο ακέραιο την αντεργατική της κατεύθυνση.

· **Όσο δε για το εισόδημα των εργαζομένων** ο κοινοτικός επίτροπος **Hoakin Almunia** συνέστησε οι αυξήσεις των μισθών να μην ακολουθούν ούτε τον επίσημο τιμάρithμο της χώρας μας δηλ. περίπου το 3% αλλά το μέσο τιμάρithμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δηλ. περίπου το 1,5%. Και ο **Σ.Ε.Β.** στη χώρα μας πρόσφατα όχι μόνο το επανέλαβε αυτό αλλά πρότεινε και την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και την πίεση των μισθών σε ατομική, κλαδική, ηλικιακή βάση με κριτήριο τον εκβιασμό της ανεργίας που οι ίδιοι έντεχνα και σκόπιμα δημιουργούν για να την επικαλούνται.

Όσο δε για το ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό καθεστώς, από την 1/1/2007, του επόμενου έτους θα έχουμε τη δραστική μείωση των συντάξεων με βάση το νόμο 3029/2002. *(Η σύνταξη από αυτή την ημερομηνία και μετά θα βαίνει μειούμενη και από το 80% του τελευταίου μισθού που υπολογίζεται σήμερα, θα καταλήξει να υπολογίζεται στο 70% του μέσου όρου των μισθών της τελευταίας πενταετίας).* Όμως το κακό δε σταματά εδώ. Ήδη από τις αρχές του καλοκαιριού επιχειρήσαν να ξαναρχίσουν το διαβόητο κοινωνικό διάλογο για την κατάργηση των όποιων κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων μας έχουν απομείνει. Η δυναμική παρέμβαση του ΠΑΜΕ με την κύκλωση και την κατάληψη του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας τότε, απέτρεψε αυτόν το διάλογο. Όμως η κυβέρνηση με τη σύμφωνη γνώμη και της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ επιχειρούν να τον ξαναανοίξουν.

- **Από κοντά και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο**, αυτός ο διεθνής οργανισμός του κεφαλαίου, στην πρόσφατη 8/1/2006 έκθεσή του για την Ελλάδα κανοναρχεί ότι θα πρέπει να παρθούν άμεσα περισσότερα μέτρα για «αύξηση παραπέρα του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης και μείωσης των συντάξεων, αλλά και νέες διαρθρωτικές αλλαγές μεγαλύτερης «ευελιξίας της εργασίας».

Τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που έχουν στο συρτάρι τα επιτελεία των Βρυξελλών είναι σίγουρο ότι θα μεγαλώσουν τις αντιδράσεις των λαών. **Φοβούνται τη λαϊκή οργή και γι' αυτό παίρνουν νέα μέτρα καταστολής και ποινικοποίησης των αγώνων τους. Μαζί με την αφαίρεση των δικαιωμάτων μας τώρα επιχειρούν πιο χονδροειδώς να μας αφαιρέσουν και το δικαίωμα να αντιστεκόμαστε (!)**

Με βάση αυτήν την κατάσταση προβάλλει άμεσα η αδήριτη ανάγκη για αφύπνιση και έμπρακτη ενεργοποίηση όλων. Δεν είναι μοιραίο να γίνει πραγματικότητα αυτή η άκρως επικίνδυνη εξέλιξη.

Ο εφιάλτης και το αντίπαλο δέος όλων αυτών που απεργάζονται αυτήν τη ζοφερή πραγματικότητα για τους εργαζόμενους, είναι η παλλαϊκή, αγωνιστική στάση όλων μας. Και η στάση αυτή είναι ανάγκη να εκφράζεται σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Στις πολιτικές και συνδικαλιστικές επιλογές μας. Είναι εγκληματική αντίφαση να διαμαρτυρόμαστε για τη σωρεία εις βάρος μας μέτρων και από την άλλη μεριά να στηρίζουμε κόμματα και συνδικαλιστικές δυνάμεις που υλοποιούν αυτή τη πολιτική. Δεν γίνεται να είμαστε με όλους αυτούς που προωθούν τις αντιλαϊκές αντεργατικές επιλογές της ανταγωνιστικότητας κλπ και ταυτόχρονα να θέλουμε και εργασιακά, συνταξιοδοτικά, κοινωνικά, δημοκρατικά, δικαιώματα. Είναι πρώτη και αναγκαιότητα να αλλάξουμε ριζικά το συσχετισμό δύναμης στο πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο υπέρ των ταξικών δυνάμεων που πρωτοστατούν στους αγώνες. **Εμείς οι εργαζόμενοι είμαστε οι πολλοί, εμείς δημιουργούμε όλον τον πλούτο, έχουμε το δίκιο με το μέρος μας μπορούμε και πρέπει να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας**, να αποτρέψουμε τα χειρότερα, να κατακτήσουμε τα δικαιώματα των σύγχρονων αναγκών μας και να συμβάλουμε στην προοπτική για ριζικότερες αλλαγές.

** Ο Δ. Αγκαβανάκης είναι μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του Π.Α.Μ.Ε. & της Εκτελεστικής Επιτροπής της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.*